

[Automatisk tekstet av Autotekst med NB Whisper. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_00]

Du hører nå en podkast fra Universitetet i Stavanger.

[SPEAKER_02]

Hei og velkommen til en ny episode av Paragrafprat.
Dette er podkasten i regi av Universitetet i Stavanger.
Hvor vi diskuterer fag, karriere eller studieliv med jurister og rettsvitenskapsstudenter.
Mitt navn er Martin Skarning, og jeg er fjerdeårsstudent på master i rettsvitenskap her i Stavanger.
Dagens episode handler om studieliv, nærmere sagt hvordan kombinere studie med livet ellers.
Det er ikke noe å legge skjul på at juss-studie krever en god del tid og innsats.
Lar det seg kombinere, eller er det bare å si ha det til venner og familie, idrett, hobbyer og verv og finne seg en fast plass på nærmeste lesesal?
Fullt så dramatisk er det nok ikke.
Her i studioet for å dele litt av sine erfaringer er jeg så heldig å ha med meg to jusstudenter som begge har forpliktelser utenfor lesesalen.
Theodor, du kan starte med å introdusere deg selv.

[SPEAKER_01]

Hei, jeg er Theodor Middelthon.
Jeg går et sted mellom 1. og 2. klasse for jussen.
Jeg er 21 år gammel, og på siden av studiet seiler jeg for det norske landslaget.
Min store 'claim to fame', hvis jeg kan si det, er at jeg ble U21 verdensmester i fjor.
Det var siste juniorsesongen min, så nå prøver vi å make it som en skikkelig senior.

[SPEAKER_02]

Og det er noe helt annet, kanskje?

[SPEAKER_01]

Ja.
Seiling er litt modningsidrett.
Jo eldre man blir, jo bedre er man på å forstå hva som skjer med vind og vær.
Så de beste gutta på proffnivå er liksom i 30-årene ofte.
Så det er litt å gå på.
Men det går bra så langt.

[SPEAKER_02]

Er det mest slitsomt fysisk, eller er det litt slitsomt mentalt også?

[SPEAKER_01]

Den klassen jeg seiler, er enmannsklassen for herrer.

Kanskje litt singlesculler hvis du skal sammenligne det til roing.
Og den er veldig fysisk krevende.
Men i tillegg er det et sjakkspill som gjør at du blir ganske sliten
i hodet òg.
Begge deler.

[SPEAKER_02]

Og Sanna, velkommen til deg.

[SPEAKER_04]

Jo, tusen takk.
Jeg er Sanna Rana.
Jeg er ikke noe verdensmester.
Men jeg er politiker, høyrepolitiker.
Jeg sitter i kommunestyret i Sandnes.
Og i formannskapet og i et utvalg.
Og så er jeg vararepresentant til verv i fylket.
Og så er jeg vara til Stortinget, sist, men ikke minst.
Jeg var stortingskandidat nå i det valget som var nå nettopp.
Der gjorde jo Høyre et dårligere valg enn vi hadde planer om.
Så da ble ikke stortingsfast plass på meg, det ble en vareplass.
Så jeg skal være vara der nå i fire år.

[SPEAKER_02]

Og ... Ja, vi kommer jo litt tilbake til det.
Men hvis du hadde kommet inn på Stortinget, hvordan hadde du gjort
det med jusstudiet da?

[SPEAKER_04]

Det jeg gjorde veldig tidlig da jeg fant ut at jeg var kandidat, var
at jeg tok kontakt med Handelshøyskolen og ba om litt hjelp og råd.
Og så at nå trenger jeg hjelp til å se at det kan bli større
politisk verv på meg enn det som var planen.
Så da fikk jeg hjelp av dem, og da sendte jeg inn en
permisjonssøknad, sånn at jeg kunne ha permisjon fra studiet.
Men så hadde jeg planer om å ta ti studiepoeng i halvåret.
Altså ta ett fag om gangen.
Og det var ingen problem for universitetet.
Men nå ble det ikke storting på meg, så da blir det fullt studie,
tenker jeg.
Vi prøver å stoppe det først, iallfall.
Da får vi eventuelt snu hvis det blir for krevende.

[SPEAKER_02]

Hva er motivasjonen deres for å begynne på i studiet?

[SPEAKER_04]

Oi, det var et godt spørsmål.
For min del handler det nok mest om interesse.
Jeg synes det har vært ... Jeg skulle aldri blitt politiker, jeg
skulle blitt advokat.
Så det med politikken kom liksom etterpå, men jeg har alltid tenkt
at jeg skulle bli advokat, fordi jeg synes det er kult å få lov å
tale andres sak og kjempe på vegne av andre, egentlig.

Så det er litt der det kommer fra for min del, egentlig.

[SPEAKER_01]

Jeg må være såpass ærlig å si at for min del har det vært seilingen for alle penger.

Siden jeg var veldig liten, har det vært mitt store fokus.

Og så har jeg likevel sett verdien av å gjøre det bare på skolen.

Så kommer jeg fra en lang linje med advokater som alltid har sagt til meg at jeg ikke må finne på å bli advokat.

Den eneste måten jeg kunne være litt rebell, var å bli advokat.

Da ble det juss som meg òg.

Men så ...

Da lette jeg jo etter et studie som jeg kunne kombinere med en toppidrettssatsing.

Og da fant jeg ut at jussen var veldig fint.

At jeg må kanskje droppe de fleste forelesninger og blir vanskelig å koordinere med eksamen.

Men at hvis du er flink til å lese og gjør det du skal, så har det ingenting å si om du sitter her eller i Portugal.

[SPEAKER_02]

Det er mye eget studie, og ikke noe obligatorisk.

Det har ikke vært det for min del.

Og hvis det har vært det, så har jeg gått glipp av det, og da går det fint, det.

Men det er jo veldig lett å styre det litt selv.

Men det krever jo også mye tid, mye lesing, syns mange.

[SPEAKER_04]

Ja, men samtidig er juss-studiet også et studie der i dag veldig mye foregår på PC-en.

Du har jo pensumbøkene, men vi skal jo løse praktikumsoppgaver, og vi skal se gjennom powerpointene som har vært i de forelesningene som jeg og Theo ikke har vært til stede i. Og alt det gjøres jo via en datamaskin, så om det er jeg eller Theo som er på fart med idretten, så er det jo veldig sånn mobilt, egentlig.

Det er bare å ta med seg PC-en.

[SPEAKER_01]

Ja.

[SPEAKER_02]

For du reiser jo veldig store deler av året.

[SPEAKER_01]

Ja, jeg har et sted mellom 200 og 250 reisedøgn i året.

Så jeg kom inn fra Finland i går, og så reiser jeg etter denne innspillingen igjen.

Så det er mye reising.

Men ja, som du sier.

Du har jo hatt på PC-en.

Og kanskje noen bøker du må ta med deg.

[SPEAKER_04]

Ja, tar du med bøkene?

[SPEAKER_01]

Ja.

Jeg er litt dårlig på det.

Jeg tar med alle bøkene og sier jeg skal lese alt.

Og så er det liksom ti kilo ekstra i bagasjen.

Men så hjelper det jo godt òg at jeg har noen gode venner som sier litt hva som har skjedd på forelesning eller seminar.

[SPEAKER_02]

Jeg ser for meg deg sitte på flyplasser rundt omkring i verden og ...

[SPEAKER_01]

Ja, litt sammen med PC-en på fanget og boken oppi ... Ja, prøve på det.

Men det er vanskelig.

Men det er litt sånn ta 10 minutter her og 20 minutter der.

Gå litt opp.

[SPEAKER_02]

Føler du at du klarer å lese, at du orker å lese, så er jeg sliten fra ... Jeg ser for meg idretten er ganske ... Det kan være ganske utmattende, og du vil egentlig bare legge beina ut.

[SPEAKER_01]

Det er en stor utfordring.

Hvis du har tre-fire timer søkt om morgenen og to timer om kvelden imellom, er du ganske kokt i hodet.

Særlig hvis det første øktene er seiling.

Det er kognitivt utmattende.

Så det har skjedd ofte at jeg prøver å lese, men så går det på 50 %.

Det må man nesten bare finne seg i. Hvis det er veldig viktige perioder på seilfronten, så prøver vi å legge studiene litt til side eller skru det litt ned for å kunne virkelig fokusere på seilingen.

[SPEAKER_02]

Det er vel litt det samme med politikken ... Kanskje det var nettopp valgkamp.

Og da, husker jeg da vi prøvde å planlegge den episoden ... Da var det så vidt tid til å sove.

[SPEAKER_04]

Ja, sånn valgkamp og sånn, det er jo siste innspurt og skal jo gi alt, så jeg har vel ... Når vi spiller inn denne episoden i dag, så er det jo 30.9.

Jeg føler jeg nettopp har begynt å komme meg litt etter valget som var 8.9.

Du brenner virkelig alt kruttet du har i siste innspurt før valget.

Men jeg hadde ikke kjøpt pensumbøkene før i går.

Jeg har brukt veldig mye tid på bare valgkamp.

Og helt fra jeg kom hjem fra sommerferie til valget var over, så var det bare Høyre de gikk i. Jeg var på universitetet her én gang, og

det var sammen med Erna Solberg for å dele ut flyersom-mellombarer til studentene.

Så det blir litt sånn i perioder så må du legge det helt vekk.

Det må du, så ærlig må jeg være.

[SPEAKER_01]

Så det er litt viktig å ...

Og innse at man kanskje gjør alt på en gang.

Hvis det er valgkamp, må du tørre å legge studiet ganske langt til side.

Og virkelig stå i det som er viktigst der.

Så er det lov å plukke opp senere.

[SPEAKER_04]

Jeg må ta noen skippertak nå.

Nå må jeg virkelig bruke tida klokt fram til eksamen, sånn at jeg får henta inn det jeg har gått glipp av.

Men det er oppnåelig, det.

[SPEAKER_02]

Det er fortsatt lenge til.

Heldigvis.

Hvis dere må si én ting, hva er det dere opplever er den største utfordringen med å kombinere juss med politikken og idretten?

[SPEAKER_04]

For min del tror jeg det at jeg syns at juss er et veldig kjekt studie, men det er jo litt vanskelig.

Du får jo ikke så mye gratis.

Hadde jeg f.eks.

tatt et studie som var knytta litt nærmere opp mot politikk, f.eks. sammenlignende politikk da i Bergen, så tror jeg jeg hadde fått mye mer gratis i den forstand at jeg jobba med politikken.

Så du får ikke så mye gratis, du må gjøre jobben, men samtidig er det et veldig gøy studie.

Og det er et studie der jeg føler at jeg får i hvert fall utvikle mye av meg sjøl og tenke litt ulikt på nye problemstillinger.

Sånn summarum er det jo gøy, men den største utfordringen er nok at det er krevende.

Du må sette deg godt inn i ting.

[SPEAKER_02]

Så er det jo veldig greit at Jussen og politikken går så såpass hånd i hånd.

[SPEAKER_04]

Ja, for så vidt det er det jo.

Og jeg diskuterer jo begge steder.

Jeg pleier å si at jeg har valgt meg både studie og jobb som involverer bare krancling og prøve å finne gode løsninger og sånn.

Men ja, så det er jo en fordel.

Det er det jo.

Men jeg får ingenting gratis fra politikken, føler jeg egentlig.

Jeg føler jeg fikk litt gratis i statsrett.

Da tenkte jeg sånn ... Ja ja, når de skal forklare hvor mange som sitter på Stortinget og hv anmodningsvedtak er og sånne ting ... Da får jeg litt gratis.
Men det var bare 5 % av faget.
Så du får ikke så mye gratis.

[SPEAKER_01]

Jeg òg syns det er veldig kjekt studie.
Største utfordringen er jo det å finne nok tid til å faktisk lese.
Det krever at du putter mye tid inn i det, og så merker jeg jo at det ... de periodene jeg er hjemme og lavsesong ... lengter litt etter det å kunne gave seg dypere inn i faget liksom. Det blir kjekkere og kjekkere jo mer du sitter med det.
Så litt det at du får et kvarter før flyet tar av, og liksom ti minutter før bagen kommer.
Du får jo gjort litt, men du får kanskje ikke virkelig sitte med det så mye som man ønsker.

[SPEAKER_04]

Du skraper bare litt i overflaten hele tiden?

[SPEAKER_01]

Og så skraper du ... Du kommer deg jo dit til slutt.
Det bare tar veldig mange ...

[SPEAKER_04]

Det er mange venting på bagasjen, ja.

[SPEAKER_02]

Det er jo positivt.
Da har du valgt rett studie.
Hvis du syns det er irriterende at du ikke får gått mer.

[SPEAKER_01]

Jeg sier til kompiser at de kan sitte her hver dag og de ser at jeg skal til Spania.
Man lengter jo alltid etter det man ikke har.
Men jeg har jo veldig sjekka i dag.

[SPEAKER_02]

Men er det vanskelig å prioritere?
Dere begge syns jussen er veldig spennende og gøy.
Theo, du regner med du elsker seilingen og sånn, og Sanna du politikken.
Er det vanskelig å prioritere hvis de blir satt opp imot hverandre?

[SPEAKER_04]

Ja, jeg syns det er litt vanskelig, ja.
Noen ganger kommer det muligheter i politikken som jeg syns er mer gøy enn studiet.
Det gjør det.
Men det er noe med å være veldig tro mot seg sjøl.
Da jeg begynte å studere og takka ja til å være i politikken samtidig, bestemte jeg meg for at jeg ville gjøre begge deler.

I utgangspunktet må jeg prøve å være tro mot det.
Så må alle valgene jeg tar, både studiemessig og politikkmessig, være i tråd med den langsiktige planen min.
At jeg skal kunne gjøre begge deler.
Selv om politikken er gøy nå ...
... så var jo aldri planen min å bli politiker.
Jeg skulle jo bli advokat, og det er det jeg må minne meg sjøl på.
Selv om det er smigrende med store muligheter, så må jeg huske at det er jo det jeg egentlig vil.
Jeg vil jo egentlig bli advokat.

[SPEAKER_02]

Føler du at det ... Når det er advokat du egentlig vil bli ... Syns du det er litt vanskelig da, hvis du føler at du ikke får brukt så mye tid på studie som du egentlig ønsker å gjøre?

[SPEAKER_04]

Ja ... Men så ... Ja, nei, egentlig ikke.
Fordi jeg føler at all den tida jeg gir opp fra studie, den tida bruker jeg på noe som er utrolig givende.
Og jeg føler at jeg får gjøre en oppriktig forskjell for folk, og jeg får være en stemme for folket.
Og det er jo litt i tråd med det å være advokat og få lov å snakke på vegne av andre folk og tale for noen som ikke liker å tale før sin sak.
Det er alltid det som har vært utgangspunktet mitt før jeg ville bli advokat.
Og så ble det litt politikk i tillegg, da.
Så nei, jeg føler ikke jeg gir opp på barndomsdrømmen.
Jeg føler bare at jeg utvikla meg litt og så at det var flere kule ting å gjøre.
Og har fått utrolig mange kule muligheter.

[SPEAKER_02]

Det er jo fine erfaringer til yrkeslivet seinere òg, at du ikke bare har med deg ting fra sal, men det er mye erfaringer å hente andre steder.
Som også er veldig verdifulle erfaringer, som man ikke skal skimse av.

[SPEAKER_01]

Det er kanskje bedre politikk òg, at du egentlig ikke vil det.
Føler et kall.
Det er sånn det skal være.

[SPEAKER_04]

Jo, takk.
Få håpe det, da.
Jeg tror jo at enhver person som engasjerer seg i verken idrett eller politikk, vil falle fort av hvis du ikke har en genuin interesse.
Og hvis du ikke gjør det fordi du egentlig har lyst.
Så jeg tror nok at vi har et godt utgangspunkt.
Det tror jeg.

[SPEAKER_02]

Har dere noen konkrete rutiner eller teknikker som dere bruker for å få en travel hverdag, til å gå rundt og klare alt dere har lyst til å klare?

[SPEAKER_01]

Vi har jo snakka litt før om at du kanskje er litt mer detaljstrukturert enn det jeg er.
Men jeg prøver å strukturere de tingene jeg kan.
Altså fysiske treningsøkter.
Lesing, alt av reiser sånn som det.
Det har jeg ganske satt.
Og så driver jeg med en idrett som er veldig avhengig av været.
Da lærer man seg fort å bli tålmodig.
Hvis det ikke er noe vind, og du skal ut og konkurrere eller trene, så må du sitte og vente til han kommer.

[SPEAKER_02]

Og det er et problem her i Rogaland òg, at det er mangel på vind?

[SPEAKER_01]

I Rogaland pleier det å gå fint, men når du kommer ned til Sør-Europa, så er det av og til at du blir sittende og vente litt.
Men det er jo litt sånn usikkerhetsmomenter i hverdagen som man må lære seg å leve med.
Og så er jeg kanskje litt mer detaljstrukturert av natur.
Så for meg har det vært godt å måtte venne seg til å jobbe litt med ...
... uforventa endringer, da.

[SPEAKER_02]

At du må ta det litt som det kommer?
Alt kan ikke være helt straight etter kalenderen?

[SPEAKER_01]

Nei, det kan ikke det.
Så jeg prøver å ha bra rammeverk, og så tåle å jobbe litt innenfor det rammeverket.

[SPEAKER_02]

Kunne tilpasse seg litt på dagen?

[SPEAKER_01]

Ja, at det ikke er helt straight alltid.

[SPEAKER_04]

Jeg blir stressa bare av å høre på Theo snakke om hvordan han lever livet.
Jeg er nok ganske motsatt der.
Jeg har planlagt det meste.
Jeg legger gjerne kabalen en måned før.
Jeg har ei lillesøster som er tre år yngre enn meg, og hun holder på å le seg i hjel av at det ligger inni kalenderen min når jeg

skal ...

Ta bussen til ting, skolen neste uke, når jeg skal treffe venninner osv.

Men jeg har funnet ut at det er en måte å se litt kabalen sjøl òg.

Du ser tydelig hva du bruker mest tid på når det ligger inni kalenderen din.

Og så ser du òg veldig tydelig at du f.eks.

ikke har sett venninnene dine på et par uker når de ikke ligger inni det.

Så jeg har planlagt litt mer ned til detaljen.

Men jeg tror egentlig at Theo har en mye sunnere tilnærming til det å være travel.

Det tror jeg.

Men nå er det sånn jeg er.

[SPEAKER_01]

Det funker jo bra hvis du er disiplinert nok til å følge det.

[SPEAKER_02]

Jeg bruker også kalenderen litt sånn og kjører forskjellige farger på ting.

En farge for jussen, en for jobb, en for podkasten, sosialt og sånne ting.

Men ikke så inn på detaljstyring at jeg veit hvilken buss jeg skal ta neste fredag.

[SPEAKER_04]

Jeg har planlagt å være på sal klokka åtte, og da vet jeg at jeg må ta bussen som går fra Sandnes Hall.

Litt sånne ting.

[SPEAKER_02]

Men det er kanskje mindre slitsomt?

Det er lett å forholde seg til?

[SPEAKER_04]

Jeg opplever at det blir mer forutsigbart når jeg har lagt en kabal.

Og så opplever jeg at det blir veldig tydelig hva jeg prioriterer.

Da ser jeg f.eks.

at akkurat denne uka blir det veldig mye jobb.

Altså politikk.

Det kaller jeg alltid for jobb.

Og veldig lite studie.

Da vet jeg at uka etterpå så må kabalen se litt annerledes ut.

[SPEAKER_01]

Men har du en sånn halv dag i måneden som du bruker på å skrive?

Det må jo ta litt tid?

[SPEAKER_04]

Ja, nei.

Det er mye av det ligger jo fast.

De vet f.eks.

at hver mandag skal være på Rådhuset i Sandnes.

Den ligger jo fast.
Og kommunestyremøtene for 2026, de har jeg allerede fått.
Så de ligger inne.
Det går jo sånn fortløpende.
Ja, nei, det går litt fortløpende egentlig.
Det gjør det.

[SPEAKER_02]
Med tanke på studieteknikk ... Når dere først har satt av tida til å lese, og skal gjøre det ... Har dere en spesiell tanke rundt det? Hvordan dere skal jobbe for kanskje å jobbe mer effektivt?

[SPEAKER_01]
Jeg er litt fresh i gamet, men har kommet fram til at når jeg har så lite tid, så må jeg bruke mest tid på oppgaver og så lese meg opp på det jeg ikke helt skjønner.
Det er den mest tidseffektive måten å jobbe på.
Og så av og til hvis jeg sitter på et fly og har en pensumbok, så kan jeg sitte og lese litt, men jobber mest med oppgaver.

[SPEAKER_02]
Du leser ikke boka så mye fra A til Å?

[SPEAKER_01]
Nei.

[SPEAKER_02]
Eksamensrett og sånn?

[SPEAKER_01]
Ja, det kan du si.
Det var veldig lite lesing i forhold til det jeg hadde gjort hvis jeg bare studerte.

[SPEAKER_02]
Det er noe jeg merker litt selv òg.
Jeg har en tvangstanke om at jeg må lese pensum fra A til Å. Det er liksom noe som henger igjen fra første klasse, tror jeg.
Så var det det vi følte at vi måtte gjøre.
Mens nå, når jeg har kommet til fjerdeåret,
Så er jeg mye mer sånn ... jobber med oppgaver.
Seminaroppgaver, praktikumsoppgaver, tidligere ksamensoppgaver.
Det er ofte det du blir testa i på eksamen.
Og så føler jeg kanskje det kan være litt mer motiverende og morsomt òg.
Å være inne og løse saker.
Ikke bare være dypt inne i teorien i noen bøker som Høyesterett slår opp i.

[SPEAKER_01]
Litt sånn delmål for seg sjøl hele veien og ja, løse problemer.

[SPEAKER_04]
Der gjør jeg akkurat det samme som dere nå. Men jeg gikk litt i den

fella som du Martin snakket om i starten. Jeg og brukte veldig mye tid på å lese pensum. Men det er sånn som Theo sier at på eksamen så blir man litt mer testet i hvordan man løser de faktiske problemstillingene, så jeg òg bruker mest tid på det.

Og så bruker jeg pensumbøkene som litt oppslagsverk, egentlig.

Det syns jeg funker bra.

Og så pleier jeg alltid å starte studie på ... Hvert fag starter jeg i sensorveiledningene.

Det er noe av det første jeg gjør, at jeg leser én eller to sensorveiledninger og ser hva det egentlig er dette faget skal handle om, hva de egentlig vil at jeg skal kunne svare på til slutt. Det syns jeg har vært et sånn ...

Et godt tips og et godt utgangspunkt å bruke sensorveiledningene mer aktivt.

[SPEAKER_02]

Hva tenker dere rundt forventninger?

Hvilke forventninger har dere til dere selv med tanke på studiet, men kanskje med tanke på idretten?

[SPEAKER_01]

For idretten er jeg glad i å gjøre det bra, men jeg må jo innse at ...

... at det er veldig mange flinke folk her som bruker mesteparten av tiden sin på studier.

Så det å forvente at man på samme tiden skal gjøre det like bra som dem, er litt arrogant, kanskje.

Så jeg har to ting jeg gjør.

Jeg har seiling og vi har skolen.

Seilingen har jeg tidsfrist på.

Det er OL om tre år.

Studiene har jeg litt mer tid på, så der prøver jeg å dele det opp sånn at jeg kan gjøre det tålelig greit i de fagene jeg tar.

[SPEAKER_02]

Så du tenker du må ha litt realistiske forventninger?

[SPEAKER_01]

Ja, litt realistiske forventninger til hva man får til.

Man finner ganske fort uthvis man har urealistiske forventninger, at det ikke går opp.

Så prøve, så godt man kan.

[SPEAKER_04]

Jeg er enig.

Det er fint at Theo sier det så ærlig som han gjør.

For jeg syns det hadde vært nesten litt frekt hvis vi skulle sett her.

At politikere og toppidrettsutøvere har null stress og ro i land bare av studietillegg.

Men vi har realistiske forventninger.

Theo sier at noen bruker mye mer tid på dette studiet enn det vi gjør.

Og sannsynligheten for at de vil gjøre det bedre enn oss, er 99 %,

med mindre de får en oppgave de bommer totalt på.
Og det er vel fortjent, for de legger inn ekstremt mye innsats i dette studiet.
Så jeg òg har et realistisk forhold til egne karakterer og prestasjoner på studiet.
Jeg er opptatt av å gjøre mitt beste utover de forutsetningene jeg har.
Og så har både jeg og Teo andre ting på CV-en den dagen vi skal søke jobb enn bare karakterene fra studiet.
Som kanskje kan bli vektlagt litt.

[SPEAKER_01]

Jeg er òg bevisst på at seiling er min førstepri, og så kommer studiet på siden.
Iallfall foreløpig.
Dealen jeg hadde med meg sjøl og foreldre, var at videregående ok.
Da måtte skolen være først.
Da var seiling hobby.
Så skulle vi få lov til å være proff etterpå.
Så nå er det liksom litt reversert.

[SPEAKER_04]

Og Theo jobber etter OL hvert fjerde år, jeg jobber etter valg hvert fjerde, så vi jobber jo i samme tidsintervall!
Når det fjerde året kommer, da er det sånn, ikke spør meg og Theo om noe om studier da, for da har vi ikke peiling!
Da er vi i en annen boble.

[SPEAKER_02]

Avslutningsvis, hvis dere har ett tips dere må gi til til kommende studenter eller jusstudenter nå som er usikre på om de kan kombinere jussen med verv eller idrett, jobb, noen har kanskje familie som tar mye tid ... Hvis dere må gi ett tips, hva ville det vært?

[SPEAKER_04]

Jeg tror mitt aller beste tips ville egentlig vært å velge å studere her, på UiS.
Jeg er veldig fornøyd med UiS som universitet.
For det første så er jo studier bra, og det er bra forelesere, men det aller viktigste er nok at jeg opplever at tilretteleggingen har vært på et nivå langt over hva du kan forvente.
Jeg opplever at når jeg har bedt om råd, så har jeg fått gode råd.
Jeg har fått ærlige råd.
Når jeg har hatt behov for å få gyldig fravær fra innleveringer på obligatoriske arbeidskrav eller eksamen og sånn, så har det vært ingen problem.
Det var ingen problem den dagen jeg trodde jeg skulle komme inn på Stortinget.
... og kombinere studier.
De har lagt så godt til rette.
Du kan forvente og håpe på at et studiested skal legge til rette for at du skal kunne drive med noe annet ved siden av.
Ja, det kan du.

Men å forvente at det skal være av den grad og kvalitet som Universitetet i Stortinget har gjort for min del, det er langt over hva jeg kunne håpe på, egentlig.
Hvis du er usikker på om du tror hverdagen kommer til å gå opp, så vil jeg virkelig ha valgt UiS.
De har vært så flinke, så jeg har ikke annet enn bare skrøt å gi dem, egentlig.

[SPEAKER_02]

Det som er veldig fint, er at du har den 3 pluss 2-modellen som vi har.

At du søker deg inn på bacheloren først.

Da kan du fullføre en bachelor.

Og det er ganske fleksibelt, da kan du kanskje gjøre andre ting.

Ta masteren seinere.

Kanskje du har en bachelor fra før av.

Og så finner du ut at nå vil jeg få tittelen som jurist og tar den masteren på to år.

Ganske fleksibelt også sånn sett.

[SPEAKER_04]

Det er òg veldig fint, iallfall for meg og Theo, som driver med litt andre ting.

Det kan være at den dagen jeg er ferdig med bacheloren, så finner jeg ut at kanskje jeg skal vente med de to siste og ta masteren seinere.

Det er greit å ha det handlingsrommet, men samtidig syns jeg òg det er viktig å si at innenfor rammen av en bachelor og en master, så er UiS et sted som legger til rette for at du kan dele den opp mer enn å gå heltid.

Og det har vært ingen problem for min del.

Eller ikke for Theos del heller, tror jeg.

[SPEAKER_01]

Nei.

Kunne ikke sagt det bedre sjøl.

Jeg tror ingen som blir betalt av UiS for å si dette, men de er skikkelig flinke på tilrettelegging.

Ja, bare å skryte av dem.

[SPEAKER_04]

Det er beroligende, for da kan du ta sjansen.

Du er usikker på om familiesituasjonen kommer til å gå opp, og du er usikker på om det går opp med heltidsjobb, men det går an å prøve seg.

Og det å vite at du har et universitet i ryggen som er villig til å tilrettelegge og finne gode løsninger.

Det gjør at den sjansen er mindre skummel å ta, da.

Så det er egentlig det jeg vil si til folk som vurderer å studere at ... Velg UiS-punktum, på en måte.

Det har vært veldig fint.

Veldig fornøyd.

[SPEAKER_02]

Og du, for eksempel, hvis du har lyst til å fokusere veldig på seiling en periode, at om ett og et halvt år, siden du sier du har kommet ett og et halvt år og er ferdig med bacheloren ... Nå har ikke jeg helt kontroll på når neste OL er. Men hvis du finner ut at du vil fokusere på det, så lar det seg gjøre veldig greit. Og du kommer ut med en bachelorgrad.

[SPEAKER_01]

Ja.

Men for meg har det vært helt gull.

Jeg tror faktisk ikke jeg kunne studert hvis det ikke hadde vært sånn.

Og det å kunne justere og sette fag på pause og utsette en eksamen sånn som det, det er verktøyet som har vært veldig viktig for meg til nå, og kommer til å bli veldig viktig fremover.

Hvis jeg skal ha en sånn tung OL-kvalifiseringskamp mot lagkompisene mine,

Så kan det være at jeg trenger litt ekstraoverskudd og må sette studiet på pause.

Eller et siste halvår imot et eventuelt OL.

Og da kan man liksom, året etter at OL skikkelig tar igjen ... Så det å kunne justere tempoet på studiet er veldig, veldig nyttig.

[SPEAKER_02]

Du kom nettopp fra junior i seilinga.

Almandy junior.

[SPEAKER_01]

Ja, eller ... Ja, junior.

Det er eldste junior, på en måte.

Så det er litt sånn overgang mot senior.

[SPEAKER_02]

Det er et helt annet nivå på senior.

Du kommer på en måte fra høyt oppe på eldste junior.

Så er det litt annen liga.

[SPEAKER_01]

Jeg starter ikke helt på bunnen, for jeg tåler ikke bra i senior òg, men ...

Det er definitivt en overgang å gå fra å vinne alle de store mesterskapene til å kjempe om en topp 30 av 150-180, liksom.

Så har jeg òg seilt senior i ganske mange år, parallelt med juniorkarrieren.

Kanskje ikke så stort sjokk for meg som det har vært for mange andre, men det er definitivt noen ekstra steg man skal ta før man er helt på toppen på et seniornivå.

Så det vil ta noen år.

[SPEAKER_04]

Rekker du å bli ferdig med hele studiet, tror du, innen den tid?

[SPEAKER_01]

Nei, er du gal.

Jeg har regnet meg fram til at hvis jeg bruker ti år, er jeg ganske fornøyd.

[SPEAKER_04]

På studie eller på å komme til toppen?

[SPEAKER_01]

På studie burde jeg komme inn innen noen år.
Forhåpentligvis før neste OL.

[SPEAKER_04]

Morsomt.

[SPEAKER_01]

Når er neste OL?

Neste OL er i 28.

LA.

Så det blir ... Ja.

[SPEAKER_02]

Så da er du nok kanskje ferdig med bacheloren ... Da vil ...

[SPEAKER_01]

Nei, jeg tror ikke det.

... Kanskje jeg begynner å nærme meg noe.

Målet mitt er å hele tiden ha nok framgang, ta nok studiepoeng til at hvis idrettskarrieren er ferdig, eller jeg ryker en hamstring, så kan jeg ta noen skikkelige tak.

Hvis jeg er ferdig med seilingen i en alder av 30, og så har mye studie å ta igjen, så er det mye tyngre enn å kunne bli ferdig med karrieren og så gå rett ut i arbeid.

[SPEAKER_02]

Du prøver å passe på at du kommer framover på jussen også ved siden av seilingen?

[SPEAKER_01]

Målet er at når jeg er ferdig med den dagen jeg ... Vet ikke om man sier legger båten på hullene.

Den gangen jeg er ferdig med seiling, så skal jeg være ferdig med studiet òg.

[SPEAKER_02]

Hvis du hadde kommet inn på Stortinget nå, at du uansett ville ta ett fag i semesteret, ta ti studiepoeng for å holde litt ved like og gå litt framover.

[SPEAKER_04]

Akkurat nå har vi muligheten til å gjøre noe annet ved siden av som er veldig kult og gøy.

Men det kan komme en dag der velgerne ikke vil ha meg, eller Theo ikke er god nok til å drive med seiling.

Og da vil vi ... Altså, da må vi ha noe å gjøre.

Og da ... Jeg vil veldig gjerne være advokat den dagen velgerne ikke vil ha meg som sin representant lenger.
Så da må vi holde koken.

[SPEAKER_01]

Og enda mer enn det, så tror jeg ... Men for min del så er det ... Idretten kan være en veldig ensom affære, faktisk.
Mye tid aleine, og så veldig mye ... Du skal prestere hele veien, og trenere og sponsorer forventer resultater av deg.
Og det å ha noe helt annet med folk som ikke bryr seg om seilingen og hvordan det går ...
Og det å ha et annet sted å bruke hodet sitt, tror jeg hjelper meg sportslig òg.
At det er mange som bare har idretten.
At de går seg litt ... Ja, at de blir litt koko, rett og slett.
Og at sekundet det går dårlig, så er det liksom ...
Det her er alt jeg har, og da går alt foran hverandre.
Hvis jeg blir skada, eller hvis jeg ikke tar OL-plassen, så har jeg noe annet kult som jeg kan legge inn tiden og energien min.

[SPEAKER_04]

Det er jeg enig med deg i. Det er noe med det å treffe litt vanlige folk òg, for vi lever jo litt i en boble, jeg med politikken og deg med idretten.
Vi tror jo at alle bryr seg om det.
Og nå tapte jo vi nettopp et valg i Høyre, og det er et dårlig valg vi har gjort på hundrevis av år.
Jeg syns det var helt krise, men når jeg kommer hit på skolen og treffer studievenninnene mine, så syns de bare det er hyggelig å se meg.
Og de syns bare det er kjekt at det ikke ble Stortinget, for da ble det fullt studieløp istedenfor.
Så det er noe med det å huske at det er en verden utfor.
Og det er folk utfor òg som bryr seg om oss og liker oss og har lyst til å være sammen med oss uavhengig av verv og idrett, egentlig.

[SPEAKER_02]

Og det rådet føler jeg nesten går begge veier for de som opplever jusstudiet som sin toppidrett.
At de helt bruker hele dagene sine på det fullt i ...
Mange som er det også.
Det er deres toppidrett.
Ja, finne seg noe annet.

[SPEAKER_01]

Men så er det jo klart at hvis du vil gjøre det skikkelig bra, om det er jussen eller idrett eller politikk, så får du liksom ikke ... Du får ikke lov til å ha et helt balansert liv.
Litt sånn Instagram-style.
Det er intenst, liksom.
Men det går an likevel å ha en balanse innenfor det.
Bare skjøve mer i retning av der man skal prestere.

[SPEAKER_04]

Jeg er veldig enig.

Veldig enig.

Det er sunt å være student, og det er sunt å ha litt andre ting å gjøre ved siden av.

[SPEAKER_01]

Det er sunt å være litt travel òg.

[SPEAKER_02]

Det er gode erfaringer å ta med seg til seinere òg.

At man må balansere og planlegge.

Det tror jeg gjelder.

Ikke bare når du er politiker og toppidrettsutøver ved siden av.

Et krevende studie, men det gjelder i livet seinere også.

Det er mye ting som skal balanseres.

Og det å finne seg teknikker og måter å få det til å gå opp.

Og på en sunn måte også.

[SPEAKER_04]

Å slå seg til ro med at det er godt nok er bra nok, egentlig.

Slå seg til ro med at ditt beste er tipp topp.

Det er kanskje det viktigste, å lære seg i løpet av studietida uansett hvor mye tid du bruker på studier og ting utenom.

[SPEAKER_02]

Ha litt realistiske forventninger og være litt fornøyd med ... Cut some slack til deg sjøl, liksom.

[SPEAKER_04]

Ja.

Det går fint.

Livet går videre på en måte.

[SPEAKER_02]

Jeg tenker det er et fint sted å avslutte.

Da vil jeg si takk til Sanna og Theodor.

Og så tusen takk til dere som hørte på.

Vi prates.

[SPEAKER_00]

Du har hørt en podkast fra Universitetet i Stavanger.